

Дамян Дамянов

Пейзажът се простира пред
очите ми...

Пейзажът се простира пред очите ми,
приличен на картина, на гоблен,
но тъй реален, че е чак мъчителен
за сетивата мои и за мен.
Непобираем просто е във думите,
непретворим от чувствата дори:
едно прекрасно дяволско безумие
от небеса, баири и гори.
Едно невероятно съчетание
от покриви, дървета и простор...
Но аз го гледам с някакво страдание –
ще си остане тъй красиво то,
ще свети до болезненост мъчително
и подир мен във нечий поглед млад,
незабелязал даже, че очите ми
са още тук, на този божи свят...

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8539>]